

Sbohem svobodnému obchodu: Od května nám bude EU nařizovat cenu másla

PETR MACH

Po vstupu do EU bude muset být v České republice regulována cena másla, mléka a sýrů. Ceny budou regulovány pomocí tzv. intervenčních nákupů a produkčních kvót. Česká republika bude povinna od prvního května letošního roku udržovat cenu mléčných výrobků na úrovni stanovené Evropskou unií. Nejenže máslo zdraží na asi třicet korun, ale daňoví poplatníci budou muset platit nesmyslné státní nákupy másla a jeho skladování a následnou likvidaci.

Převzetí systému tzv. Společné zemědělské politiky je jednou z podmínek členství v Evropské unii. Česká republika přitom cenu másla, mléka a sýrů nereguluje od pádu komunismu v r. 1989.

Evropská unie jednak stanovuje kvóty pro výrobu mléka (a většiny dalších potravin) pro každou členskou zemi. V České republice se ročně nebude smět, na základě Smlouvy o přistoupení, vyrobit více než 2 682 143 tun mléka, což je asi 0,7 litru na osobu na den. Navíc EU stanovuje intervenční ceny másla pro všechny členské země. Nařízení Rady EU č. 1787 z r. 2003 stanovuje intervenční cenu másla na 3 282 euro za tunu. Mléko, máslo a sýry tak zdraží na úroveň, jakou platí spotřebitelé v západní Evropě. Daňoví poplatníci zaplatí dvakrát - daněmi zaplatí intervenční nákupy a v obchodech zaplatí zvýšené ceny. Takováto rozsáhlá a centralizovaná regulace neexistovala ani v komunistické RVHP.

Výrobci mléka a mléčných výrobků budou muset každý týden oznamovat Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu množství prodaných výrobků, jejich cenu, obsah tuku a další náležitosti, Intervenční fond pak bude tyto údaje posílat do Bruselu. Evropská komise na jejich základě bude vydávat další nařízení.

Kromě toho musí na základě Nařízení

Rady EU č. 1972/2003 podnikatelé v České republice nahlásit českým úřadům své stávající zásoby mléka, másla a spousty dalších potravin. České úřady opět tyto údaje nahlásí Bruselu a EU pak nařídí zdanění těchto zásob.

Jaké budou důsledky? Aby Česká republika pomocí intervenčních nákupů vyhnala cenu másla na úroveň nařizovanou Evropskou unií, bude muset každý rok nakupovat desítky či stovky tun másla. Na skladování másla bude muset pořídit obrovské chladicí haly. Tyto zásoby másla se pak bude moci pokoušet vyvážet pod cenou do třetích zemí. Takto EU likviduje podnikatele ve třetím světě již desítky let a Česká republika se k tomuto systému nyní připojí.

Abyste toho nebylo málo, existují od roku 1981 v EU dvojí ceny másla. Nařízení Evropské Komise č. 2191 z roku 1981 stanovuje, že za dotovanou cenu mohou nakupovat máslo neziskové organizace. Těm se vydají poukázky na zlevněné máslo, za ně nakoupí neziskové organizace máslo od licencovaných výrobců a ty za ně inkasují dotaci. Nařízení Evropské Komise č. 1565 z roku 2001 stanovuje dotaci na máslo pro neziskové organizace na 1000 euro za tunu, což je asi 8 korun za čtvrt kilo másla. Je zakázáno, aby neziskové organizace dotované máslo dále prodávaly a zlevněné máslo musí obsahovat nápis „Máslo za sníženou cenu dle nařízení 2191/81. Neprodejné.“ Máslo se proto od května stane artiklem černého trhu.

Celý evropský systém regulace trhu s máslem a dalšími potravinami je naprosto zvrácený. Zdražuje potraviny pro spotřebitele, hromadí máslo ve státních zásobách za peníze daňových poplatníků, vytváří černý trh s máslem a likviduje producenty v nejhudších zemích.

Evropská byrokracie produkuje ročně tisíce nařízení regulujících trh s mlékem, máslem a dalšími potravinami. Na tato nařízení nemají vliv národní parlamenty ani evropský parlament. Jsou chrlena aparátem 30 tisíc nevolených úředníků Evropské komise.

Enviromentalistům nejde o životní prostředí pro člověka

VAVŘINEC KRYZÁNEK

Naše životní prostředí ohrožuje úzká skupina osob. Ohroženým životním prostředím ale není člověkem netknutá „panenská“ příroda, ale kapitalistická civilizace, říká ekonom Richard M. Salsman v přednášce Corporate Environmentalism & Other Suicidal Tendencies (www.ayn-randbookstore.com). Tím, kdo naše životní

prostředí ničí, nejsou podle Salsmana průmyslníci, ale právě enviromentalisté.

Jako příklad Salsman cituje biologa Davida Grabera z National Park Service, (Los Angeles Times, 22.10. 1989): „Znám odborníky na společenské vědy, kteří mi

(Pokračování na str. 2)

UVNITŘ ČÍSLA:
Lawrence W. Reed
Pražské Muzeum komunismu

Od května...

(Pokračování ze str. 1)

připomínají, že lidé jsou součástí přírody, ale to není pravda. Někde během vývoje - zhruba před miliardou let jsme porušili smlouvu a stali se rakovinou...Dokud nepřijde čas, kdy se Homo Sapiens rozhodne vrátit k přírodě, někteří z nás mohou jen doufat, že se objeví ten správný virus." Podobně Judi Bariová z organizace Earth First říká: „Myslím, že když nesvrhneme kapitalismus, tak nemáme šanci zachránit svět ekologicky. Myslím, že je možné mít ekologicky zodpovědnou společnost za socialismu. Nemyslím si, že je možné mít ji za kapitalismu.“

Salsman nicméně přiznává, že tito citovaní environmentalisté představují extrémní prvek environmentalistického hnutí. Umírnění a populární environmentalisté samozřejmě nic podobného nahlas neříkají (jinak by ztratili popularitu a nikdo by je nebral vážně), nebo si to ani nemyslí. Jsou považováni za idealisty usilující o uchování čisté a rozmanité přírody pro člověka. Ale jejich konání a texty ukazují, že se svými extrémními kolegy sdílejí teorii vnitřní hodnoty. Věří, že „příroda“ má vnitřní hodnotu sama o sobě bez ohledu na to, zda je hodnotou pro člověka. Od extrémních názorů ve svém hnutí se liší pouze mírou, s jakou má člověk podle jejich názoru ustoupit „přírodě“, a jakými prostředky tohoto ústupu člověka dosáhnout.

Příkladem umírněného environmentalismu je např. tzv. směrnice o ptácích. „Na územích, která budou vyhlášena jako „pta-

čí oblasti EU“, je zakázáno jakékoliv vyrušování ptáků, což prakticky znamená zákaz jakékoliv lidské zemědělské, rekreační nebo průmyslové činnosti,“ (LF 2/2004). Nejde o vypouštění smrtících virů ani socialistickou konfiskaci majetku, ale všimněme si, že jde nicméně o absurdní obětování cílů a činností člověka ve prospěch ptáků. Ani umírněným environmentalistům v pozadí této legislativy EU nejde o prospěch člověka, tj. o čistou vodu, čistý vzduch a příjemné přírodní prostředí pro rekreaci člověka. Je velkou chybou myslet si, že cílem environmentalistů je zdravé a komfortní životní prostředí pro člověka, říká Salsman. Kdyby environmentalistům šlo o toto, tak by upřednostňovali kapitalismus, protože jen ten vede k růstu bohatství a novým technologiím, které vytvářejí čistší a kvalitnější prostředí pro člověka, míní Salsman.

Čím více bude lidmi přijímán umírněný environmentalismus, tím větší prostor budou mít environmentalisté k tomu, aby stupňovali své požadavky na obětování lidského komfortu a života. Proto je podle Salsmana zásadní chybou, že firmy aktivně ať už finančně nebo pořádáním „zelených P.R. kampaní“ podporují umírněný environmentalismus. Měly by ve svých reklamních kampaních zdůrazňovat, že jejich produkty jsou dobré pro člověka, nikoliv že jsou šetrné k nedefinovanému „životnímu prostředí“, které může zahrnovat také životní prostředí ptáků na úkor člověka.

Co by měly firmy tedy podle Salsmana dělat tváří tvář požadavkům environmentalistů na omezení produkce, která „ničí životní prostředí“? Měly by přestat slovně i finančně podporovat environmentalisty, měly

by začít hájit svoje továrny a zisky a právo spotřebitelů používat jejich produkty, měly by rozpustit svoje „zelená P. R. oddělení“ a finančně podporovat prokapitalistické a antienvironmentalistické think tanky.

Vzhledem k nihilistickému postoji environmentalistů k člověku, je zcela oprávněné pochybovat o pravdivosti a objektivitě jejich tvrzení, domnívá se Salsman. Všechny možné katastrofické předpovědi environmentalistů jako DDT, azbest, kyselá deště, přicházející doba ledová, nedostatek surovin nebo populační exploze se ukázaly jako plané a nepodložené. Ani u globálního oteplování, které nyní environmentalisté hlásají jako „největší hrozbu pro lidstvo“, není vědecky dokázáno, že by bylo nějak významně způsobeno člověkem, nebo že půjde o něco významně negativního pro člověka.

To ostatně přiznávají i prominentní vědci s environmentalistickými sklony. Jedním z příkladů, které Salsman cituje, je výrok Stephena Schneidera ze Standfordské univerzity v roce 1989 pro časopis Discovery: „K dosažení svých cílů potřebujeme získat širokou podporu. To samozřejmě předpokládá získání zájmu médií. Takže musíme nabízet hrozivé scénáře, vypouštět dramatická tvrzení, a co nejméně zmiňovat jakékoliv pochybnosti, které bychom mohli mít...Každý z nás se musí rozhodnout, kde je ta správná hranice mezi dosažením účinného efektu a tím být poctivý.“ Politicky korektní používání vědy tak vědcům zajišťuje zájem veřejnosti a přízeň politiků, kteří z peněz daňových poplatníků financují jejich projekty.

Autor studuje VŠE a je příznivcem objektivismu

Brusel nařídil nahlásit zásoby potravin

Parlament schválil zákon 94/2004, který ukládá podnikatelům majícím na skladě zásoby potravin nebo zásoby zemědělských produktů povinnost nahlásit rozsah těchto zásob Státní zemědělské a potravinářské inspekci. Ta je pak nahlásí Bruselu. Podnikatel, který nenahlásí zásoby nebo je nahlásí špatně, dostane pokutu 1 milion korun. Zákon jsme museli schválit, protože nahlášení zásob Bruselu nařizuje Nařízení rady EU č. 1972/2003. ČR má od EU povolené kvóty produkce určitých potravin (např. se u nás

už nikdy nesmí vyrobít více než 454 862 tun cukru). Nyní EU chce zjistit, zda nemáme před vstupem do EU schovány nadlimitní zásoby másla, mléka, cukru, atd. Odhalené nadlimitní zásoby budou zničeny nebo dodatečně zdaněny. Zákon podepsal prezident Václav Klaus, ale okomentoval jej slovy: „Někdejší Státní plánovací komise a komunistické ministerstvo zemědělství byly proti tomu docela nevinnými organizacemi. Tato věc se nehlásila kdysi ani do Moskvy. To je revoluční změna.“ [MFD 28.2.2004]

Kvůli EU zdraží elektřina

Podle směrnice Evropské unie musí být v České republice po uplynutí přechodného období vyráběno 8 % elektřiny z tzv. „obnovitelných zdrojů“. Protože se jedná o ztrátovou výrobu elektřiny, stát stanovuje minimální výkupní ceny, které několikanásobně převyšují ceny elektřiny vyráběné ze zdrojů, ze kterých se elektřinu vyrábět vyplatí. Díky této deformaci trhu se rozjíždí velký byznys s neefektivní energií. Vláda dokonce hodlá předložit zákon, který by investořům do neefektivní energie garantoval nejen ceny, ale i zisk. Nebudeme-li totiž plnit kvóty na výrobu elektřiny z neefektivních zdrojů, hrozí nám z EU sankce. Do kvóty obnovitelných zdrojů se podle směrnice EU nemohou započítávat zdroje z velkých vodních elektráren, které jsou ziskové [LN 2.3.2004].

Pražské Muzeum komunismu

LAWRENCE W. REED

Před více než 150 lety Karel Marx předpovídal, že nástup komunismu je nevyhnutelný. Tvrdil, že historie neúprosně směřuje ke komunistickému ráji. S odstupem času se dnes zdá, že na komunismu bylo nevyhnutelné spíš to, že dříve či později skončí jako muzejní relikt. V hlavním městě jedné z bývalých komunistických zem východní Evropy mají muzeum komunismu doslova.

Až pojedete do Prahy v České republice, neměli byste vynechat *Muzeum komunismu*, které se nachází v centru pět minut pěšky od spodní části krásného Václavského náměstí. Turistické reklamy vás k němu snadno dovedou. Ironií osudu se Muzeum komunismu nachází mezi McDonaldem, Benettonem a kasinem.

Když jsem byl loni v srpnu v Praze, neměl jsem sebemenší tušení, co je muzeum zač. Financují ho staré struktury, kterým se stýská po starých časech, nebo poskytují skutečný obraz čtyřicetiletého experimentu se zkrachovalou ideologií? Naštěstí muzeum říká pravdu.

Muzeum nezaložil rodilý Čech, ale 38letý Američan Glenn Spicker, kterého do Prahy nalákaly nové obchodní příležitosti, když v roce 1989 „Sametová revoluce“ zbavila komunisty vlády. Nejprve v Preze zavedl restaurace *Bohemia Bagel* a jazzový klub. Brzy ho napadlo, že v Praze chybí živoucí připomínka života před rokem 1989. Investoval 28 tisíc dolarů a několik měsíců času a po vetešnictvích nakoupil na tisíc předmětů rudé ideologie včetně bust Marxe a Lenina, učebnic, plakátů, nekvalitního zboží, kterým plánovači plnili výkladní skříně státních obchodů po celé zemi. Muzeum bylo otevřeno v r. 2001.

Úvodní hala muzea ukazuje komunistický „sen“: Propagandistické materiály, hesla, transparenty a nesplněné sliby, které hlásaly utopické vize Marxe a jeho násled-

dovníků. Ideologové komunismu slibovali „ráj pracujících“, kde si budou všichni rovni, kde budou lidé šťastní a materiálně zajištěni. Nic takového samozřejmě nenastalo ani ve východní Evropě ani jinde, kde

byl tento systém vyzkoušen. Hlavní část Spickerova muzea je věnována zobrazení komunistické „noční můry“ - orwellovské pasti, kde oficiální úsměvy zakrývaly reálnou bídu.

Praha je často nazývána Paříží východní Evropy pro její otevřený a živoucí městský život, nádhernou architekturu, bohaté hudební dědictví a kulturní rozmanitost. Turisté obdivují na každém kroku uměleckého ducha a podnikavost. Češi jsou milí a snadno se spřátelí. Pouhých 15 let po osvobození od komunismu se snadno zapomíná, jak byl český národ utlačován totalitním systémem.

Komunistický teror připomene ve Spickerově muzeu rekonstrukce estébácké vyslyšacích místností. Najdeme zde záznamy o tom, jak komunisti popravili desítky odpůrců režimu a do vězení zavřeli během své vlády na čtvrt milionu lidí. Státní tajná policie zaměstnávala na dvě stě tisíc agentů, kteří byli placeni, aby špehovali své spoluobčany.

V jiném koutě muzea najdeme repliku výlohy obchodu s ovocem a zeleninou, která vypadá přesně tak nevábně, jak vypadaly tyto obchody do roku 1989.

Regály byly často prázdné, nebo naplněné zbožím, které nikdo nechtěl. Lidé museli při nákupu vytrpět dlouhé fronty i kvůli nejzákladnějším věcem. V popisku se dozvíte, že regulace cen vedla k čilému černému trhu, na němž „špatně placení zaměstnanci státních obchodů schovávali pod pultem zboží pro vybrané zákazníky, kteří buď byli schopni zaplatit úplatek nebo poskytnout nějakou protislužbu.“ Většina české společnosti se prostě uchýlila k prosté naturální směně: „řezník vyměňoval řízky za banány od zelináře, apod.“

Udržovali komunističtí plánovači alespoň zdravé životní prostředí? Sotva. Všude, kde se dostali komunisti k moci, od Sovětského svazu a jeho satelitů po kontinentální Čínu, následovala ekologická katastrofa. V pražském muzeu se dočtete: „Povrchová těžba uhlí pro tepelné elektrárny v severních Čechách přeměnila rozsáhlá území na pustou zem. Exhalace zničily vzduch i lesy. Pokusy zvýšit výtěžnost kolektivizovaného zemědělství pomocí průmyslových hnojiv a těžkých strojů poškodily půdu i podzemní vodu. To vše vedlo k vyhubení mnoha drobných živočichů. Statistiky jasně dokládají, že průměrný věk byl v komunistických zemích podstatně nižší než v demokratických zemích. Po pádu komunismu pak průměrný věk dožití prudce vzrostl o více než pět let.“

Komunismus byl jednou z největších lží v dějinách. zanechal svědectví o tom, co „plánovaný chaos“ všemocného státu může dokázat. Pravda musí být zaznamenána a zdokumentována. Glennovi Spickerovi se to povedlo a lidé na celém světě by mu za to měli být vděční.

Autor je prezidentem michiganského think tanku Mackinac Centre for Public Policy. Článek je převzat z březnového vydání časopisu Freeman (www.fee.org)

Škromach hodlá provokovat zaměstnavatele

„Nasadíme do firem agenty-provokatéry, kteří budou kontrolovat dodržování zákoníku práce,“ navrhl ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach (ČSSD) [Televizní noviny NOVA 1.3.2003].

Provokatér by měl vyhledávat situace, které navodí možnost porušení zákoníku práce. Agent-provokatér se veře do pracovní-právního vztahu a bude vyprovokovávat neproplácení přírůžek za práci přesčas, sexuální obtěžování, rasovou diskriminaci apod. Agenti-provokatéři se postupně stávají hlavním nástrojem

boje sociálně demokratické vlády proti narušovatelům pořádku. Dostane se nám za 50 let šance nahlédnout do spisů, které na nás agenti povedou?

Podnikatelé mohou za nezaměstnanost, míní Škromach

„Za růst nezaměstnanosti mohou podnikatelé, kteří nevytvářejí pracovní místa,“ uvedl ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach [HN 10.3.2004]. Kromě podnikatelů za nezaměstnanost mohou i kraje: „Ukazuje se určitá neschopnost postižených oblastí tuto situaci řešit.“ [MFD 9.3.2004]. Během Škromachova působení ve funkci od června 2002 do února 2004 vrostl počet nezaměstnaných ze 454 400 na 570 800.

Podporou podnikání romských žen k vyšší produktivitě

Evropská komise vyhlásila „Akční plán podpory podnikatelského ducha.“ „V současnosti se nedostává dostatečné -

zejména finanční - podpory specifickým potřebám podnikatelů ženského pohlaví a etnických menšin,“ praví se v dokumentu. Komise

hodlá dohlédnout, jak členské státy podporují podnikání žen a minorit. Dále komise konstatuje, že „podnikatelé, kteří zkrachují, čelí stigma krachu“ a vymyslela, že by se měly vést informační kampaně, které by pomohly se s tímto stigma vyrovnat. Akční plán si klade za cíl podpořit plán EU do deseti let dohnat a předejít Spojené státy v produktivitě a stát se nejkonzervativnější ekonomikou světa, který byl přijat na summitu v Lisabonu v r. 2000.

Plánované diskuse na VŠE v Praze

Průmyslová politika ČR

Martin Říman - stínový ministr průmyslu a obchodu ČR za ODS

Karel Šperling - prezident Asociace inovačního podnikání ČR

31. 3. 2004 přednášková aula A VŠE Žižkov od 19.30

Rozpočtová politika ČR

Bohuslav Sobotka - ministr financí ČR

Vlastimil Tlustý - stínový ministr financí ČR za ODS

15. 4. 2004 Nová aula VŠE Žižkov od 19.30

Daňová politika České republiky po vstupu do EU

Petr Mach - výkonný ředitel Centra pro ekonomiku a politiku

Robert Szurman - ředitel sekce Ústřední finanční a daňové ředitelství

Ministerstva financí ČR

28. 4. 2004 přednášková aula A VŠE Žižkov od 19.30

Pořadatel:

Die Stiftung für liberale Politik

Friedrich Naumann
Stiftung

Organizátor:

Pražský klub
Mladých konzervativců

PŘEDPLATNÉ

**ZAUJAL VÁS ČASOPIS
LAISSEZ FAIRE?**

**PŘEDPLAŤTE SI
JEJ ZA 100 Kč**

Předplatné zahrnuje zaslání deseti čísel LF ročně každý měsíc kromě července a srpna.

Kontaktujte Petra Macha:

Tel.: 603 228 753 • Email: mach@iol.cz

Úsilí časopisu Laissez Faire, který s omezenými soukromými zdroji pravdivě informuje o evropské integraci a bojuje s vládní propagandou za vstup do EU financovanou z peněz daňových poplatníků, má moji velkou podporu. John Laughland,

autor knihy Znečištěný pramen:
nedemokratické počátky Evropské ideje

Laissez-Faire, měsíčník pro svobodu jednotlivce. Čte se [lese-fér]. Vydává: občanské sdružení Laissez Faire. Adresa: Bozděchova 8, 150 00 Praha 5. Tel.: 603 228 753, mach@iol.cz. Redakční rada: Petr Mach, Tomáš Jirsa, Jaroslav Bachora, Dalibor Roháč. Internetový archiv: www.petrmach.cz/lf. Číslo účtu: 1011153517/5500. Náměty, články, reakce, zájem o předplatné, zájem o inzerci uvádějte na výše uvedený kontakt. Registrace MK 8183. ISSN 1212-8597